

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Cernîșov Serghei și de avocatul Efratova Dalila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 24 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, în cauza penală, privindu-l pe:

Cernîșov Serghei Anatoli, născut la 06.01.1964, originar și domiciliat or. Strășeni, str. Veronica Micle 20 ap.3.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 08.11.2013 – 24.10.2014;

Instanța de apel: 02.02.2015 – 06.05.2015;

Instanța de recurs: 03.11.2015 – 03.02.2016 ;

A CONSTATAT :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 24 octombrie 2014, Cernîșov Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani.

În termenul pedepsei stabilită inculpatului, a fost inclus termenul aflării acestuia în stare de arest de la 05.09.2013 pînă la 24.10.2014.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că inculpatul Cernîșov Serghei la data de 05.09.2013, aproximativ orele 16.00, aflîndu-se la domiciliul în care locuia împreună cu tatăl său Cernîșov Anatolii,

situat în r-nul Strășeni strada Veronica Micle nr.20 ap.3, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a iscat o ceartă cu victima Cernîșov Anatolii, în cadrul căreia, inculpatul Cernîșov Serghei a aplicat împotriva tatălui violența psihologică exprimată prin înjosire, hărțuire fizică, impunerea voinței, provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică, ofensă, înjurare, insultare și amenințări verbale cu răfuială fizică. După care în continuarea acțiunilor infracționale inculpatul, profitînd de starea de neputință a victimei Cernîșov Anatolii din cauza vârstei înaintate și a faptului că se afla doar cu victima în apartament, s-a năpustit violent asupra ultimului și manifestînd cruzime și dispreț, a aplicat violența fizică față de acesta, manifestată prin aplicarea de multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului în special în cap, torace, în urma cărora victima a decedat pe loc, urmare a șocului hemoragic și traumatic provocat de hemoragia intracerebrală subdurală, fractura coastelor cu lezarea pleurei pe stînga și plămînului stîng, care în comun conform Raportului de expertiză nr.103 din 06.09.2013, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sunt în legătură cauzală directă cu decesul.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia au declarat apel avocatul Panuș Liliana în numele inculpatului și inculpatul Cernîșov S., solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

3.1. Avocatul prin apelul declarat a invocat următoarele argumente:

- inculpatul în ședința de judecată nu a recunoscut vinovăția, iar probele puse la baza sentinței de condamnare, nu demonstrează vinovăția acestuia.

În acest sens apărarea a menționat că potrivit declarațiilor inculpatului, acesta nu a ucis victima, deoarece cînd a venit acasă ultimul deja era decedat.

3.2. Inculpatul nu a săvîrșit infracțiunea ce i se incriminează iar probele prezentate de către acuzatorul de stat nu confirmă vinovăția inculpatului, acuzarea bazîndu-se pe declarațiile martorilor care în viziunea inculpatului au fost modificate.

Martorii acuzării nu au fost la fața locului și au declarat doar ce cunosc după depistarea cadavrului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, au fost respinse apelurile declarate de inculpatul Cernîșov Serghei și de avocatul Panuș Liliana în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că instanța de fond, corect a stabilit starea de fapt, încadrînd acțiunile inculpatului Cernîșov Serghei Anatoli în baza art.201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a statuat că deși inculpatul Cernîșov Serghei nu a recunoscut vina în cele incriminate, vinovăția acestuia se dovedește prin probele acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume prin: declarațiile martorilor Catansus Vadim (f. d.123, vol. II); Cojocaru Maria (f. d. 105, vol. II); Romaniuc Eugenia (f. d. 107-108, vol. II); Bobeica Irina (f. d. 102-103, vol. II); Somin Oleg (f. d. 110-112, vol. II); Gherman Liviu (f. d. 45-46, vol. II); declarațiile succesorului părții vătămate, reprezentantul Primăriei or. Strășeni, Moroșanu Vitalie (f. d. 43, vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.09.2013, cu planșele fotografice (f. d. 6-18, vol. I); procesul verbal nr.207 al examinării medicale de constatare a faptului de consum a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 05.09.2013, potrivit căruia, inculpatul Cernîșov Serghei se afla în stare de ebrietate cu grad avansat (f. d. 55, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.103 din 11.09.2013 (f. d. 84-85, vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.655a-2013 din 24.09.2013 (f. d. 92-93, vol. I); raportul de constatare medico-legală nr.4083 din 20.09.2013 (f. d. 111, vol. I); raportul 903 din 05.09.2013 (f. d. 5, vol. I); încheierea Judecătorei Strășeni din 10.12.2012 privind aplicarea măsurilor de protecție față de Cernîșov Anatoli și Cernîșov Maria prin impunerea lui Cernîșov Serghei de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimelor (f. d. 30-31, vol. I); copiile materialelor contravenționale, care confirmă că, victima Cernîșov Anatoli s-a adresat în repetate rânduri organelor poliției pentru a fi întreprinse măsuri pe faptele aplicării violenței de către fiul său Cernîșov Serghei în privința sa (f. d. 4, 30-31, 118-142, vol. I).

Instanța de apel a constatat că, declarațiile martorilor nu sunt contradictorii și se completează reciproc, fiind stabilit cu certitudine că, inculpatul s-a aflat în apartament la momentul depistării cadavrului, fiind în stare de ebrietate, iar decesul a survenit cu aproximativ o oră până la efectuarea cercetării la fața locului care a început la ora 16.40.

Astfel, instanța de apel a conchis că în acțiunile inculpatului Cernîșov Serghei Anatoli sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentele apelanților potrivit căror inculpatul nu se afla acasă la data și ora decesului victimei adică a tatălui, pe care l-a găsit decedat doar când s-a întors, deoarece nicio persoană, inclusiv din declarațiile martorilor audiați, nu s-a confirmat că în ziua incidentului, inculpatul a fost la bancă cum a declarat inițial, sau la magazin, acesta nefiind văzut în curtea blocului. Mai mult, martorii audiați au declarat că, anterior comiterii infracțiunii,

inculpatul se afla la domiciliu și era implicat într-un conflict cu victima, circumstanță relatată de martorul Bobeica Irina, ceilalți martori declarând că, inculpatul manifesta des un comportament agresiv față de tatăl său Cernîșov Anatoli, veridicitatea declarațiilor menționate se confirmă și prin înscrisurile nominalizate mai sus ce denotă, contrariul afirmațiilor apelanților că, Cernîșov Anatoli s-a adresat de mai multe ori organelor competente în vederea curmării acțiunilor violente ale inculpatului față de acesta.

Instanța de apel a reținut că starea de ebrietate în care se afla inculpatul în momentul în care acesta a fost depistat peste corpul victimei, nu-i permitea nici să vorbească, circumstanță ce exclude declarațiile referitoare la revenirea recentă a acestuia și descoperirea ulterioară a cadavrului victimei.

Versiunea inculpatului precum că, altă persoană, în lipsa lui, a pătruns în apartament și i-a aplicat tatălui său multiple lovituri în urma cărora, acesta a decedat, la fel a fost respinsă de către instanța de apel, deoarece existența acesteia nu a fost stabilită în urma acțiunilor de urmărire penală, iar faptul că, anume Cernîșov Serghei a comis infracțiunea nominalizată este confirmată prin cumulul de probe acumulat.

Argumentul apelanților referitor la audierea martorilor peste o perioadă considerabilă de timp, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece acest fapt nu exclude veridicitatea declarațiilor acestuia, niciunul din martori nedeclarând că, nu-și amintește circumstanțele relatate, astfel încât, veridicitatea acestora nu poate fi pusă la îndoială de către instanță, iar probe ce ar confirma că declarațiile sunt false nu sunt anexate la materialele cauzei.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, fapt constatat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel încât nu este necesar de a da o nouă apreciere probelor.

Instanța de apel a conchis că nu s-au constatat temeiuri de a interveni în hotărîrea atacată nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cernîșov Serghei deoarece, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în acest sens și de prevederile legale privind individualizarea pedepsei, inculpatului fiindu-i stabilită pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

6. La data de 08.06.2015 și ulterior la 08.07.2015, în termen, inculpatul Cernîșov Serghei, a declarat recurs ordinar.

La 15.12.2015, recurs ordinar a declarat avocatul Efratova D. în numele inculpatului.

6.1. Inculpatul Cernîșov S. prin recursul declarat a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa.

În motivarea recursului ordinar declarat, inculpatul, fără a invoca temei de drept din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală a indicat următoarele argumente:

- inculpatul nu a recunoscut vina, iar vinovăția acestuia nu a fost dovedită în instanța de judecată;

- în viziunea inculpatului, în prezenta cauză penală nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală, fiind puse la baza învinuirii doar declarațiile inculpatului;

- inculpatului nu i-au fost aduse la cunoștință materialele cauzei penale, ci doar i-a fost prezentată o foaie și niște fotografii, actul de învinuire i-a fost prezentat în limba de stat;

- avocatul, care i-a apărat interesele în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, nu i-a acordat asistență juridică calificată;

- probele puse la baza sentinței de condamnare nu indică direct asupra faptului că inculpatul a comis infracțiunea;

- în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată inculpatului nu i-a fost asigurat dreptul la traducător. În acest sens a menționat că a fost asigurată prezența traducătorului, însă acesta, de fapt, nu i-a tradus;

- inculpatului nu i-a fost acordat dreptul la ultimul cuvânt;

- martorii audiați în prezenta cauză penală, au depus declarațiile fiind amenințați;

- inculpatul a făcut cunoștință cu materialele dosarului doar în instanța de apel.

6.2. Avocatul Efratova D. în numele inculpatului prin recursul declarat a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Cernîșov S. din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea recursului ordinar declarat, avocatul, fără a invoca temei de drept din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală a indicat următoarele temeiuri:

- inculpatul nu a recunoscut vinovăția, iar probele puse la baza sentinței de condamnare menținută prin decizia instanței de apel, nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- declarațiile martorilor audiați în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, nu confirmă vinovăția inculpatului, deoarece aceștia au declarat că nu au văzut momentul conflictului;

- martorul Catansus V. a declarat, că inculpatul a rugat să fie chemată urgența, fapt care, în viziunea avocatului, indică că inculpatul a dorit să-i ajute victimei, dar nu să-i cauzeze leziuni;

- în viziunea avocatului, inculpatul nu se afla la domiciliu în momentul când victimei i-au fost cauzate leziuni;

- sunt eronate concluziile instanței potrivit cărora vinovăția inculpatului se confirmă prin faptul că au fost depistate pete de sânge care aparțin inculpatului, deoarece potrivit materialelor cauzei penale au fost depistate pete de sânge de grupa a II, însă inculpatul deține a II grupă de sânge negativ, fapt care contrazice concluziile instanței;

- instanța de apel eronat a concluzionat că vinovăția inculpatului se confirmă și prin faptul că acesta a fost depistat lângă cadavrul victimei, deoarece prin acest fapt nu se confirmă că inculpatul se afla în apartament în momentul comiterii infracțiunii.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat respingerea recursului, deoarece concluziile instanțelor judecătorești privind vinovăția inculpatului sunt corecte, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele*

reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

8.1. *Referitor la recursurile declarate de către inculpatul Cernîșov S. la data de 08.06.2015 și la 08.07.2015.*

Potrivit conținutului recursurilor declarate de inculpat, deși acesta nu invocă expres temeiuri de drept prevăzute în art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată că acesta își exprimă dezacordul cu hotărârile adoptate de instanțele ierarhic inferioare pe motiv că nu a săvârșit fapta ce i se incriminează, temei de drept care se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, criticile menționate au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra căror aceasta s-a pronunțat, dându-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 5 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesară reinterpretarea acestora.

Conform hotărârilor adoptate, atât instanța de fond cât și cea de apel au apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Cernîșov Serghei, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Astfel, reieșind din concluziile sus menționate, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Prin urmare, Colegiul conchide că sunt neîntemeiate și argumentele invocate de recurent potrivit căror vinovăția acestuia nu a fost dovedită în instanța de judecată, precum și argumentul că, probele puse la baza sentinței de condamnare nu indică direct asupra faptului că inculpatul a comis infracțiunea.

Referitor la argumentele invocate în recursul inculpatului potrivit căror în prezenta cauză penală nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală, fiind puse la baza învinuirii doar declarațiile inculpatului, precum și faptul că inculpatului

nu i-au fost aduse la cunoștință materialele cauzei penale ci doar i-a fost prezentată o foaie și niște fotografii, actul de învinuire i-a fost prezentat în limba de stat, inculpatul făcând cunoștință cu materialele dosarului doar în instanța de apel, Colegiul penal conchide că astfel de erori în cauza dată nu se constată reieșind din următoarele considerente:

Potrivit procesului-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale și procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 31.10.2013 (f.d.151, 152, vol. I), inculpatul fiind asistat de avocat, în prezența traducătorului, și fiindu-i citite materialele dosarului, a refuzat să semneze actele menționate, și nu a formulat careva cereri și demersuri.

Conform recipisei din 31.10.2013 (f. d. 163, vol. I), inculpatul a refuzat să primească și să semneze recipisa privind înmînarea copiei rechizitoriului în limba rusă.

Potrivit procesului – verbal al ședinței preliminare din 04.07.2014, inculpatul a confirmat recepționarea copiei rechizitoriului în limba rusă (f. d. 37, vol. II).

Astfel, Colegiul penal concluzionează că, deși la finisarea urmăririi penale inculpatului i-au fost prezentate spre cunoștință materialele cauzei penale, în prezența avocatului și al traducătorului, inculpatul a refuzat să consemneze acest fapt.

Mai mult ca atît, potrivit proceselor verbale a ședințelor de judecată în instanța de fond și de apel, toate probele puse la baza sentinței și a deciziei instanței de apel, au fost cercetate nemijlocit cu participarea inculpatului Cernîșov S., care era asistat de avocat și cu participarea traducătorului în ședințele de judecată, fapt prin care se confirmă că inculpatul cunoaște conținutul probelor care au fost acumulate în cadrul urmăririi penale.

Referitor la argumentele recurentului potrivit căroră inculpatul nu a beneficiat de asistență juridică calificată și translator, Colegiul penal constată, că atît în cadrul urmăririi penale cît și în instanța de judecată, inculpatului Cernîșov S., fiind vorbitor de limba rusă, i-a fost asigurată prezența traducătorului, iar asupra calității traducerii inculpatul nu a făcut careva obiecții și nu a solicitat recuzarea traducătorului.

La fel, din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că inculpatul Cernîșov S. a fost asistat de avocat atît în cadrul urmăririi penale cît și în cadrul ședinței de judecată, mai mult, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond inculpatul a beneficiat de asistența juridică a avocatului Panuș L. în bază de contract (f. d. 187, vol. I).

Totodată, Colegiul constată că, inculpatul Cernîșov S. nu a înaintat obiecții pe marginea asistenței juridice acordată de avocații, care l-au asistat și nu s-a refuzat de asistența juridică a avocatului.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează, că sunt neîntemeiate argumentele recurentului potrivit căror nu a beneficiat de asistență juridică calificată și translator în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată.

Instanța de recurs constată că sunt neîntemeiate și argumentele recursului potrivit căror inculpatului nu i-a fost acordat dreptul la ultimul cuvânt, deoarece potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 06.05.2015, inculpatului i-a fost acordat dreptul la ultimul cuvânt în cadrul căruia ultimul a menționat că își menține poziția și solicită admiterea apelului declarat (f. d. 210, vol. I), iar inculpatul și apărătorul nu au formulat obiecții asupra procesului verbal indicat.

Instanța de recurs conchide că este neîntemeiat și argumentul recursului potrivit căruia martorii audiați în prezenta cauză penală, au depus declarațiile fiind amenințați, deoarece în cadrul examinării cauzei penale instanțele ierarhic inferioare au stabilit cu certitudine că declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză penală coroborează cu celelalte probe din dosar și care se completează reciproc, mai mult ca atât martorii au fost audiați sub jurământ și fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru declarații mincinoase.

8.2. Referitor la recursul declarat de către avocatul Efratova D. în numele inculpatului Cernîșov S. la data de 15.12.2015.

Colegiul penal menționează că, potrivit art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Totodată, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele dosarului, rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 06 mai 2015 în prezența procurorului, inculpatului Cernîșov S. și avocatului acestuia, Zagorneanu A., fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 06.05.2015 (f. d. 207-210, vol. II), tot atunci ei au fost înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate pentru data de 03 iunie 2015.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel rezultă că, la 03 iunie 2015, decizia instanței de apel a fost pronunțată integral în lipsa avocatului Zagorneanu A. și a inculpatului Cernîșov S. (f. d. 210, Vol. II).

Potrivit mandatului anexat la dosar, seria MA nr.0786286 din 10 iulie 2015

(f. d. 17, vol. III), este indicat că avocatul Efratova D. în numele inculpatului Cernîșov S. a fost împuternicită în baza contractului nr. 82 din 10 iulie 2015, însă recursul a fost declarat de avocat la data de 15 decembrie 2015.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul penal constată că recursul avocatului Efratova D. în numele inculpatului Cernîșov S., este declarat peste termenul stabilit de lege.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurentul Cernîșov S., prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum și argumentele invocate de inculpat în recursurile declarate la 08 iunie 2015 și 08 iulie 2015, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile inculpatului urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

Totodată, cu referire la recursul avocatului Efratova D. în numele inculpatului Cernîșov S., din 15 decembrie 2015 Colegiul penal conchide, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe **Cernîșov Serghei Anatoli**, din motiv că recursurile inculpatului Cernîșov Serghei din 08 iunie 2015 și din 08 iulie 2015 sunt vădit neîntemeiate, iar recursul avocatului Efratova Dalila în numele inculpatului din 15 decembrie 2015, este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 25 februarie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir